

Європа: кінець безтурботності

Наші військові керівники постійно попереджають нас про ризики війни, викликаючи недовіру, обурення або байдужість. Чи помиляються європейці, ставлячись так безтурботно до небезпек, що загрожують їм?

Надто звиклі до комфорту миру та процвітання, які зараз ставлять під сумнів хижацькі режими, що прагнуть панувати на міжнародній арені, європейці не усвідомлюють масштабів викликів, що на них чекають.

Хто міг передбачити, що перша військова потуга світу одного дня опиниться в руках божевільного доларового маніяка, який не знає ані історії, ані географії та готовий на все, щоб збагатитися, навіть на угоду з дияволом? Ті, хто любить Америку, не впізнають її та шкодують про це.

План Трампа щодо України – це лише бачення дедалі більш віддаленого та егоїстичного союзника, який зневажає Європу, мало переймається реальністю та намагається за допомогою страху і майже мафіозних методів утримати контроль над світом, який вислизає з його рук.

Європейці не можуть цього прийняти. Вони мають усі засоби для забезпечення власної самодостатності, спираючись на економічне та культурне багатство, яке є унікальною перевагою в жорсткому світі, що заперечує універсальні цінності, необхідні для виживання цивілізації та світового миру.

Ці слова не є перебільшенням! Якщо в найближчому майбутньому виникне конфлікт, цього разу жертвами такого конфлікту стануть сотні мільйонів людей.

З огляду на ці виклики, наша сліпота буде самогубною, а будь-яка слабкість перед тоталітарними державами призведе лише до найгіршого. Цьому нас вчить наша історія.

Путін щодня веде гібридну інформаційну війну проти Європи та її цінностей. Причаївшись у тіні, хитрий китайський кіт чекає свого часу, допомагаючи йому, потроху підточуючи кордони впливу та інтересів.

Європа не може більше задовольнятися тим, що залишається в обороні та буде стіни й барикади. Вона залишилася наодинці з викликами. Трамп покинув її, бо вважає за краще позолоту поганого смаку, а не боротьбу за цінності та права людини.

Тож найкращий спосіб захистити себе – це перейти в наступ.

Ми маємо бути готові до війни, щоб не бути втягнутими в неї й уникнути її.

Ми повинні рішучіше просувати нашу демократичну модель свобод та верховенства права за допомогою всіх політичних, культурних, цифрових та аудіовізуальних засобів.

Для цього ми повинні пишатися тим, хто ми є, бути рішучими у захисті цього та вийти з безтурботності.

[Всі редакційні статті на моєму сайті](#)